

ἔξω γδ [ἀλλ] ἡ ἐπιτοὶς ἔχει τὰ χλωρὰ ἀφίνοι τε τοῖς πύργαις ὡπερ ἡ μύρτος εἰς ὄψοσφαιούς συμμέτρως. Διὸ ταύτης δὲ φυτὸν λαβόντες Ἡρακλῆς ἐφύτευσεν Ὀλυμπίῳσιν, ἀφ' ἧς οἱ στέφανοι τοῖς ἀθληταῖς δίδονται. ἔστι δὲ αὐτῆ ποιότης τὸν ἱλασθῆν ποταμὸν, σταδίους ἐξήκοντα ἔ' ποταμοὺς ἀπέχοντα. περιφοδῶνται δὲ, καὶ ζήνεια μέγαν τῶν διγρῶν ἂν τῆς ὄψιν. Διὸ ταύτης δὲ τὸ φυτὸν λαβόντες ἐφύτευσαν Ἡλείοι ἐν Ὀλυμπίῳ, καὶ τὸν σφαιραῖος ἀπ' αὐτῆς ἔδωκαν.

Ἐν τοῖς ἀπὲρ Λυδίων μεταλλοῖς τοῖς περὶ Πίργαμον, ἃ δὴ καὶ Κροῖστος εἰργάσατο, πολέμου πινὸς γλυκοῦρου, κατέφυγον οἱ ἐργαζόμενοι ἐπὶ αὐτά. τῷ δὲ σομίου ἐποικοδομηθέντος, ἀπεκνήστησαν καὶ ἕσπερον χρόνον πολλὸν ἔβη μέταλλον ἀνακαθαρόντων, διέβηθι οἷς ἐρχόντο ἀρτίοις πρὸς ταῖς ὑποχείρα χρείας ἀπολελυθωμένων, ἃς ἀμφοτέρας καὶ τὰ τοιοῦτ' ἔσπαται. ταῦτα δὲ πεπληρωμένα οὐ πινος ἔτυχον ὑψηλὸν ἐκείδωτο, καὶ προσέειπεν τὰ ὅσα ἔβη ἀνδράπων.

Ἐν τῇ Ἀσκανίᾳ λίμνῃ οὕτω μετρώθεις ὄβη τὸ ὕδωρ, ὥστε τὰ ἱμάτια οὐδενὸς ἐπέσθω ῥύματα πρὸς διέβηθ' καὶ πλείω χρόνον ἐν τῷ ὕδατι ἐσθῆτις, διαπύπτει. Περὶ τῆς Ἀσκανίᾳ λίμνῃ Μυδιόπολις ὄβη, κόμη ἀπέχουσα ἑξήκων ὡς σταδίων ἐκείτων εἰκοσθῆν ἢ τῷ χειμῶνος ἀνεξηραίνεται πῶτα ταῖς θέραις, ὥστε μὴ ἐνδέχεται βαλεῖν τὸ ἀγγύιον τῷ δὲ θέραις πληροῦται ἕως τῷ σωματός. Οὐ πορθμός ὁ μεταξὺ Σικελίας καὶ Ἰταλίας, ἀψέπει καὶ φθίνεις ἄμα τῷ σελήνῳ * καὶ διότι ὅτι τῆς ὁδοῦ τῆς εἰς Συρακούσας κρήνη ὄβη ἐν χειμῶνι οὐτε μέγαν, οὐτε ὕδωρ ἔχουσα πολὺ * σωμαπαιτύσαντος δὲ εἰς τὸν τόπον ὄχλου πολλοῦ, παρέχεν ὕδωρ ἄφρονον. Ἔστι ἢ καὶ κρήνη τις ἐν Παλικαῖς τῆς Σικελίας, ὡς δεκάκλιτος αὐτῆ δὲ ἀναβίπτει ὕδωρ εἰς ὕψος ἕξ πήχεις, ὥστε ὑπὸ τῷ ἰδόντων νομίζεσθαι κατακλυθῆσθαι τὸ πεδίον. καὶ πάλιν εἰς ταῦτ' ὁ κείναις ἔστι ἢ καὶ ὄρκος ὅς ἀγίος ἀντίθετι δοκεῖ ἔβη ὅσα γδ ὄμνεσι πρὸς γράφας εἰς πτακίθον, ἢ μετὰ τῆς εἰς τὸ ὕδωρ ἐκείν' ὑβρῆν ὀδοκῆ, ὅτι πολλὰ ζεῖ τὸ πτακίθον * εἰ δὲ μὴ ὀδοκῆ, τὸ ὑβρῆ πτακίθον, βαρὺ γλυκῶρον, ἀφανίζεσθαι φασ, ἢ δὲ ἀφραπον πύμπεσθαι. διὸ δὴ λαμβάειν ἢ ἰσθῆτα παρ' αὐτῶ ἐγγύων ὑπὸ τῷ καθαίρειν πινὰ τὸ ἰερόν. Δημόνιστος ἢ Καρχηδόνικον ἦπος, ὅσα Διημόνηστος τῷ πρῶτον ἐργασαμένους ἢ ἐπινομήσαν ἐλληφεν ἔχει δὲ ὁ τόπος κωμοῦ τὸ μέταλλον, καὶ χρυσουκόμης. ταύτης δὲ ἢ κελκίση πρὸς χρεῖστον διέβηθ' πηλῶν. καὶ γδ φάμισσον ὄβηται μὲν

A Quippe quæ supinam, non profram partem habeat viridiorem, ramos mittit quæ admodum myrtus, vnde & sumpta plantula Hercules in Olympiis oleam plantavit, athletis coronas suppeditantem, Diffat ab Ilisso fluio stadiis sexaginta muro circumiecto munita. Ac ne quis tangat, grandi pœna cauetur. Hinc & Elei decerptum furculum, in Olympio campo plantarunt, vt victores inde coronis donarentur.

B In metallis Lydiæ circa Pergamon, quæ quondam extruxerat Croesus, accidit, vt cum bello orto opifices in ea confugissent, obstructo ab hostibus exitu, suffocati sint, verum longo post temporum intervallo, aperitis rursum, repurgatisque metallis, inuentæ sunt amphoræ, aliæque id genus vasa, quæ ad manuarios vsus adhibuerant, repleta humore quodam, & in lapides indurata, & iuxta etiam ossa humana. Lacus Afcanij aquas ferunt adeo nitrosas esse, vt vestibus in hunc intinctis alia lotionis nulla sit opus, diffinere verò, si quis diutius paulò immerferit. Fretum inter Siciliam & Italiã vnã cum Luna intumescit & subfider. Porro in prato iuxta viam quæ Syracusas ducit, fons est, neque amplus, neque aqua larga scaturiens, ad quem cum turba numerosa confluxisset, auctus subito præbuit aquarum abundè liberalem copiam. Est & fons in Palice Siciliæ, amplitudine decaclini. Aquas ad sex cubitorum altitudinem eiecit, vt inudaturus planitiem omnem videatur, verum eodem loco diffuens consistit, porro iurijurando hic sacer haberi solet. Quæ enim cunquæ liber, tabellæ inscribunt, inque fontem abiiciunt, ea si vero iurijurando conspiciantur, natans in superficie corripitur periurus. Quæ circa fideiussorem capit Sacerdos, qui iusta numinis vindicta sacrum, execrãdumque si peierarit asportet. Demonefus Carthaginensis insula à Demonefo primo cultore nomen traxit, vbi cæruleum metallum reperitur, & chrysocolla ad auri venas pulcherrima, oculisque medicandis cum primis utilis.

C D E F

κατακλυθῆσθαι τὸ πεδίον. καὶ πάλιν εἰς ταῦτ' ὁ κείναις ἔστι ἢ καὶ ὄρκος ὅς ἀγίος ἀντίθετι δοκεῖ ἔβη ὅσα γδ ὄμνεσι πρὸς γράφας εἰς πτακίθον, ἢ μετὰ τῆς εἰς τὸ ὕδωρ ἐκείν' ὑβρῆν ὀδοκῆ, ὅτι πολλὰ ζεῖ τὸ πτακίθον * εἰ δὲ μὴ ὀδοκῆ, τὸ ὑβρῆ πτακίθον, βαρὺ γλυκῶρον, ἀφανίζεσθαι φασ, ἢ δὲ ἀφραπον πύμπεσθαι. διὸ δὴ λαμβάειν ἢ ἰσθῆτα παρ' αὐτῶ ἐγγύων ὑπὸ τῷ καθαίρειν πινὰ τὸ ἰερόν. Δημόνιστος ἢ Καρχηδόνικον ἦπος, ὅσα Διημόνηστος τῷ πρῶτον ἐργασαμένους ἢ ἐπινομήσαν ἐλληφεν ἔχει δὲ ὁ τόπος κωμοῦ τὸ μέταλλον, καὶ χρυσουκόμης. ταύτης δὲ ἢ κελκίση πρὸς χρεῖστον διέβηθ' πηλῶν. καὶ γδ φάμισσον ὄβηται μὲν